

2014 január Vers

Mező Ferenc: Koszorúmegváltás

Koszorúmegváltás

Egy nem helyénvaló világban, le-föl
járkál, aki a helyét nem találja,
voltak hű sétatársai, s lesznek,
ha ott fenn is van Pozsonyi.

„Ez itt az Újlipócia, s ez a központja.” mondta a
Tátra és a Raoul Wallenberg sarkán megállva
kicsit elgondolkodott, mielőtt jött volna
a „szóda”, beavatásféltre vágytam első
utunkon, s be is tértünk az azóta rég bezárt
pékhez egy sajtos stanglira,
ő ismerősként érdeklődött üzletről, családról,
majd a Költő háza mellett a Piccolóban
megittunk persze néhány kis rozét,
ahol pékek, szabók és hentesek krónikása
mellé nem üdögélt le agyondíjazott író,
sikeres pártvezér.

Az idegeimre ment, mindig

mindenkit meghívott,
és nem hagyott fizetni, és az a
szörnyen rekedt oktató hang,
ahogy a fülembe ordította:
„Bazmeg Feri! Radnóti gyilkosai
a nemzeti hősök parcellájában
fekszenek, és ezek
őket is megkoszorúzzák!”

Én meg dűnnyögtem, békítettem...

Most melléjük temethetjük
a szabadság édes madarát is.
Itt a varjú turul.

Iván szétszóratott...

Kapcsolódó írások:

1. **Mező Ferenc: Az özönvíz apályán** Ma a harag Istene, a gyűlölet Istene, az özönvízisten látogatott...
2. **Takács Ferenc: Örök félidő (Mező Ferenc: Sör és hamu. Budapest, 2009, Orpheusz.)** „Sör és hamu” – a Halotti beszéd „por és hamu”-ját...
3. **Mező Ferenc: Lehetőségek** Nem mutat utat az Isten ujja. Mindig szemben, aki a...
4. **Mező Ferenc: Vár áll ott...; Tavi** Elfogyott az öröm, elfogyott a söröm, igyunk még, barátok, ez...
5. **Mező Ferenc: Frusztrált magyar zsörtölődő** Mint szökött nagytatát, üldöznek a facebookon, míg egy régi nyáron...

Cimkék: **Bächer Iván**, **Mező Ferenc**